

[Brorsen.]

danne Forretninger, hvor Risikoen er stor, hvis de, for saa vidt de har Held med sig, bliver brandskattet til det offentlige. Derfor tror jeg, det er rigtigt ogsaa her at fare frem med Lempe, selv om det drejer sig om de saakaldte store Indkomster. Selvfølgelig har hele den økonomiske Politik ogsaa i høj Grad Indflydelse paa Renteproblemet, thi det er givet, at jo flere Penge vi henter ude i Erhvervslivet, jo mere de maa aflevere, jo større Sikkerhed er der for, at Renten ikke bliver billigere, men tværtimod dyrere. Derfor tror jeg, at den gyldne Middelvej, som vi er Fortalere for fra Venstres Side, er at anbefale.

Med Hensyn til Renteproblemet var der en Passus i Statsministerens Tale, hvor han sagde saa meget som, at dette Spørgsmaal om Renten er fremdeles under Overvejelse. Mon det ikke kan oversættes — jeg gør det i alt Fald — som det, man kalder et Tilbagetog i god Orden. Jeg har set netop i Dag, at det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har skrevet en Artikel i „Tidens Stemme“; og naar man lægger de to Ting sammen: hvad Statsministeren har udtalt i sin Aabningstale, og hvad det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har skrevet i sit Blad, tror jeg ikke, at man kommer til at mærke ret meget videre til den Sag i denne Samling.

Det største Afsnit i Statsministerens Aabningstale var helliget de handelspolitiske Forhold, og det forstaar jeg udmærket godt. Jeg retter ingen Bebrejdelse imod ham i den Anledning, for det er vel nok det vigtigste, vi har at gøre med under de nuværende vanskelige Forhold. Der er henvist til de Vanskeligheder, dansk Landbrug har været ude for under den Selvforsyningspolitik, der gaar hen over Landene, og Statsministeren tilføjer, at rent galt vil det blive, om man opgiver den Kontrol og Regulering, der finder Sted over for Handelen.

Jeg vil gerne præcisere, hvorledes jeg ser paa hele dette Forhold. Vi er ogsaa fra Venstres Side klar over, at vi maa tage Hensyn til de Forhold, der møder os udefra — jeg kan eksempelvis nævne, at naar Flæskeudførselen er kontingenteret, maa vi indrette vore Forhold herhjemme derefter —, vi maa afslutte Traktater, og vi maa overholde indgaaede Forpligtelser. Men saa kommer vi til det springende Punkt, hvor der er Uenighed mellem det Parti, jeg tilhører, og Socialdemokratiet. Vi maa udnytte disse Traktater til den yderste Grænse, og vi maa skarpt kritisere Admini-

strationen, hvis den paa dette Omraade viser Forsømmelighed.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at det er netop det, som Landstingsmand Hauch har udtalt som Formand for Foreningen af jyske Landboforeninger, at Traktaterne skal udnyttes til den yderste Grænse af Hensyn til vor store Landbrugseksportindustri her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var selv inde paa disse Tysklandsforhandlinger, og der har staaet megen Diskussion om dem. Vi mener, at man fra Regeringens Side alt for ligegyldigt, den ene Uge efter den anden, den ene Maaned efter den anden, har set paa, hvorledes vort Tilgodehavende i Tyskland voksede, uden at man foretog sig noget, og pludselig stod man over for det Forhold, at vi havde et Tilgodehavende derved paa mange Millioner Kroner, og nu skulde man altsaa til at handle. Saa kom man ind i den ejendommelige Kulhandel, hvor man altsaa skal betale for en Vare nu, som vi først faar leveret maaske adskillige Aar ud i Fremtiden.

Vi fra Venstres Side har ikke villet modsætte os denne Kulhandel, fordi vi mener, at vi under Hensyn til vort Landbrugs hele Stilling paa alle mulige Omraader maa gøre for det, hvad vi kan, og fordi det er af Betydning for hele vort Samfund, at der banes Vej for det mest mulige af Landbrugets Produktion — ikke fordi vi i og for sig anerkender en saadan Handel. Vi har jo, som Socialdemokraterne og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udmærket godt ved, den Anskuelse, at der naturligvis maa tages en hel Del Varer fra Tyskland herind. Det er en Handel med Varer mod Varer; Tyskerne har udtrykkelig udtalt, at rede Penge kan de ikke betale os, men de er villige til at tage store Dele af vor Landbrugsproduktion, hvis vi saa vil tage en hel Del Varer dernedefra, netop saadanne Varer, som de nødvendigvis maa have ud over Landets Grænser. Derfor mener jeg, at der aldeles ikke er Dobbeltbund i de Udtalelser, som Landstingsmand Hauch ved den paagældende Lejlighed fremsatte.

Det bliver saa sagt fra Socialdemokraternes Side, at vi maa huske paa — og det er altsaa Baggrunden for deres Holdning —, at Arbejdsløsheden vil forøges, i det Øjeblik vi faar færdige Varer fra Tyskland. Men her er det, vi siger: ligger der ikke et Arbejde bag ved hver Drittel Smør, vi udfører, ligger der ikke et virkeligt Arbejde her i lige saa høj Grad, som hvor der er Tale om et Par Tøfler eller Damestrømper? Det skulde jeg tro. Derfor er det vort Syns-